

een Boeddha aan zee

dagelijks leef je in verbeelding,
komt in beeld op tv: debatten
behandelen de wereld als een zeer
ziek mens en jij, medicijnman, hebt al
de recepten klaar; ze staan
uitgeschreven in een bestand

dagelijks ben je een Atlas die kreunt
onder het gewicht; een Messias die
zijn speeksel uitstrijkt over blinde ogen

en liefst van al word je een Boeddha,
een veerman die gadeslaat:
met droeve weemoed en een glimlach

veel verbeelding in je hoofd en zoveel
voedingsstoffen in je bloed: kreten uit
een rimboe, gegil van een doorboorde vrouw

schaamte omdat je behoort tot dezelfde soort,
neen, niets menselijks is je vreemd: je legt
rancunes als ranzige boter op tafel, je woorden
vertonen wel eens een grijns

en een schaterlach: dat moet soms toch,
het gaat om spanning en de boog; je hebt
de verdwazing nodig, het spelen met een bal

ook een Boeddha speelt soms voetbal, lift
met topspin een balletje over een net, vloekt
inwendig als het niet lukt maar bewaart
een beleefde glimlach – weinig doet er toe

tenzij het lijden dat met weinig
is te vermijden - meer hoeft je niet
dan zeggen: zo zou ik het willen,
en dan het ook zo doen

op het einde zit je in de schaduw
van een boom, tuurt over het water,
volgt de mensenstroom die heen
en weer beweegt: je glimlacht

Staf De Wilde